Küçük Su Samurunun Atölyesi
Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Su Samurunun Atölyesi

Aysel Banu YAVUZAL

Pırıl pırıl nehrin kıyısında, suyun yumuşak çakılların üzerinde dans ettiği yerde, parlak kestane rengi tüyleri ve açık krem rengi karnı olan küçük bir su samuru yaşardı. Cebinde ahşap bir kalem olan küçük, turkuaz bir iş önlüğü giyer, beline sarı bir ölçüm ipi bağlardı. Her sabah yaprakların ve dalların akıntıyla sürüklenişini izler ve onlar gibi yüzebilecek harika bir şey yapmayı hayal ederdi.

Küçük su samuru inşa etmeyi çok severdi. Ağaç kabukları, dallar ve sazlar toplar, onları su kenarındaki düz bir kayaya taşırdı. 'Yüzen bir oyuncak yapacağım,' dedi, yuvarlak koyu gözleri parlayarak. Çubukları otlarla birbirine bağladı ve ilk kayığını nehre bıraktı. Kayık sallandı, yana devrildi ve yumuşak bir şıpırtıyla battı.

'Hmm,' dedi su samuru, kalemini kayaya tıklatarak. 'Fazla sallanıyor.' Yeniden denedi; yelken olarak düz bir yaprak kullandığı daha geniş bir kayık yaptı. Ama yaprak rüzgârı yakalayıp kayığı ters çevirdi. Su samuru iç çekti. 'Belki başka bir şekle ihtiyacım var,' diye düşündü, ama neyi değiştireceğinden emin değildi.

Tam o sırada, yumuşak sıcak kahverengi tüyleri ve kırmızı örgü atkısı olan yuvarlak bir su sıçanı kıyı boyunca koşturdu. Yanında aletler ve sicimle dolu minik mavi bir çantası zıplıyordu. 'Ne yapıyorsun?' diye sordu, küçük siyah gözleri merakla parlıyordu. 'Yüzen oyuncaklar,' dedi su samuru, 'ama sürekli batıyorlar. Yardım etmek ister misin?'

'Çok isterim!' dedi su sıçanı. Çantasını açıp küçük bir ahşap cetvel ve bir yumak sicim çıkardı. 'Hadi kayığını birlikte deneyelim,' dedi. Geniş kayığı suya bıraktılar. Bir an yüzdü, sonra yana yatıp devrildi. 'Gördün mü?' dedi su sıçanı. 'Yelken bir tarafta fazla ağır.'

Su sıçanı sicimle kayığın altına küçük bir taş bağladı. 'Bir salma,' diye açıkladı. 'Kayığı dengede tutar.' Su samurunun gözleri kocaman açıldı. Kayığı yeniden suya bıraktılar ve bu kez dimdik, gururla yüzdü. 'İşe yaradı!' diye sevindi su samuru, kuyruğu mutlulukla suyu sıçratarak. 'Takım çalışması her şeyi güzelleştiriyor!'

Daha çok oyuncak yaptılar: sazlardan bir sal, tüyden yelkenli bir kabuk kayık ve dokuma ottan minik bir yüzen ördek. Her birinin denenmesi gerekiyordu. Bazıları battı, bazıları daireler çizerek döndü, bazıları ise kusursuz yüzdü. Su samuru izlemeyi ve düzeltmeyi öğrendi, su sıçanının ise her zaman deneyecek akıllıca bir fikri vardı.

Haber nehir boyunca yayıldı. 'Su samuru ile su sıçanı yüzen oyuncaklar yapıyor!' diye cıvıldadı kırlangıçlar. Kısa süre sonra başka hayvanlar da izlemeye geldi. Bir ördek ailesi kürek çekerek geçti ve bir kurbağa düz kayanın üstüne zıpladı. 'Bir meyve taşıyan oyuncak yapabilir misiniz?' diye sordu kurbağa. Su samuru ile su sıçanı sırıttı. 'Deneyelim!'

İçi boş bir sazdan küçük bir mavna yapıp içine parlak kırmızı bir meyve koydular. Alçakta ama dengeli yüzdü. Kurbağa sevinçle bağırdı. 'Şimdi dönen bir tane yapabilir misiniz?' diye sordu bir yusufçuk. Su sıçanı bir çubuğa minik bir çark bağladı, su samuru ise küçük bir su çarkı oydu. Akıntı onu yakalayınca oyuncak dönüp durdu.

Her gün su samuru ile su sıçanı yeni fikirler denedi. Su samurunun sabırsızlığı onu acele ettirmek istiyordu, ama su sıçanının sabrı yavaşlamasına yardım etti. 'Önce dene,' derdi. 'Sonra düzeltiriz.' Neyin işe yaradığını, neyin yaramadığını bir deftere yazdılar ve oyuncakları giderek daha iyi oldu.

Bir sabah su sıçanı, 'Gelecek hafta nehir şenliği var. Herkes orada olacak. Hadi muhteşem bir şey yapalım!' dedi. Su samurunun gözleri parladı. 'Koca bir yüzen oyuncak filosu!' Birlikte çalıştılar; kestiler, bağladılar ve denediler. Su samuru kalemiyle planlar çizdi, su sıçanı ipiyle ölçtü. Fikirler aralarında suda seken çakıl taşları gibi zıpladı.

Görkemli bir yüzen geçit töreni yaptılar: beyaz kabuktan bir kuğu, yeşil sazlardan bir kaplumbağa ve dokuma ottan, el ele tutuşan minik bir su samuru ile su sıçanı. İçi boş meyvelerden küçük fenerler eklediler. 'Yüzer mi?' diye sordu su samuru. 'Deneyelim,' dedi su sıçanı. Bütün geçit törenini suya bıraktılar ve fenerler parlayarak güzelce süzüldü.

Nehir şenliği günü kıyılar hayvanlarla dolup taştı. Su samuru ile su sıçanı yüzen geçit törenlerini suya indirdi. Kuğu süzüldü, kaplumbağa kürek çekti ve minik dokuma arkadaşlar akıntıda usulca döndü. Herkes alkışladı. 'Şenliğin gözdesi!' diye bağırdı kurbağalar. Su samuru ile su sıçanı birbirlerine gülümsedi.

Geçit töreninden sonra, bilge yaşlı bir balıkçıl olan belediye başkanı onlara sazlardan yapılmış bir kurdele verdi. 'Nehirdeki en iyi yüzen oyuncaklar için,' dedi. 'Ve bize takım çalışmasının yaratıcılığı nasıl çiçeklendirdiğini gösterdiğiniz için.' Su samuru su sıçanına sarıldı. 'Sen olmasan bunu yapamazdım,' dedi. Su sıçanı gülümsedi. 'Ben de senin fikirlerin olmasa yapamazdım.'

O günden sonra küçük su samuru ile su sıçanı her gün birlikte çalıştı. Yeni oyuncaklar yaptılar, onları denediler ve her fikri paylaştılar. Su samuru, sabrın ve takım çalışmasının buluşlarını hayal ettiğinden çok daha iyi yaptığını öğrendi. Ve nehir her zaman mutlu sıçrama ve kahkaha sesleriyle doldu.

Yani bir gün pırıl pırıl nehre yolunuz düşerse, turkuaz önlüklü küçük bir su samuru ile kırmızı atkılı yuvarlak bir su sıçanı arayın. Düz kayalarının üstünde yeni bir şey yapıyor olacaklar. Ve size sırlarını söyleyecekler: arkadaşlar fikirlerini paylaşıp birlikte çalıştığında, yaratıcılık ilkbaharda bir çiçek gibi açar.